

Khám Phá của Y Học Hiện Hữu giúp Chúng Ta Thay Đổi Quan Niệm Nhân Sinh (Phần 2)

Huỳnh Dung

Y học xác định rằng thời gian hình thành của «thai nhi» trong bụng mẹ không thể quá 40 tuần (khoảng 9 tháng 10 ngày) nên:

- Đưa trẻ ra đời trước hạn kỳ có thể chết vì không đủ thời gian hình thành trọn vẹn cơ thể. (ngày nay với máy móc tối tân của ngành y học, trẻ sinh non có thể được nuôi tiếp trong «nôi dưỡng khí» ở bệnh viện đến khi cơ thể có thể sống bên ngoài với mẹ như đứa trẻ bình thường).
- Đưa trẻ ra đời sau kỳ hạn, cơ thể quá lớn, bụng mẹ không đủ dưỡng khí để thở, sẽ bị chết ngộp. (Ngày nay với sự tiến triển của ngành giải phẫu, thai nhi trong bụng mẹ quá ngày chưa sinh ra, bác sĩ có thể giải phẫu đem ra).

Như vậy y học hiện hữu xác định thời gian hình thành thai nhi từ lúc bắt đầu (chụp thai nhi qua quang tuyến) và xác định người cha qua ADN (dù mẹ làm nghề mãi dâm, giao tình với nhiều người đàn ông khác nhau, thì đứa trẻ vẫn chỉ có một người cha).

Hơn nữa thời gian ra đời của đứa con không thể tính theo kinh kỳ của người mẹ để xác định. Lý do tại sao? Nguyên nhân được dẫn giải như sau:

1. Bình thường kinh kỳ của đàn bà phụ nữ đều đặn hàng tháng (khi đường kinh nguyệt của họ bỗng nhiên ngưng lại, thì dựa vào đó mà suy tính ngày mang thai)
2. Tuy nhiên có những phụ nữ kinh nguyệt không đều, vài tháng mới có một lần, hoặc cả đời chỉ có vài lần.
3. Và cũng có phụ nữ cả đời không hề có kinh kỳ.

Vì vậy phụ nữ trong các trường hợp « 2 và 3 » không thể dựa theo kinh kỳ để dự tính chính xác ngày mang thai và ngày đưa trẻ ra đời.

Sự xác định của y học nói trên đã giải thích về sự ra đời «huyền thoại» của Ngài Lão tử (mẹ Ngài là người đàn bà liệt vào trường hợp 2 hoặc 3).

Tranh vẽ Lão Tử phiá trên, cùng với tranh 2 chữ « VÔ VI » (chữ viết của nhà danh họa Đài Loan). (Truyền thuyết trong nhân gian kể rằng: Ngài Lão tử nằm trong bụng mẹ mấy chục năm, lúc ra đời râu tóc bạc phơ, thông minh, xuất chúng v.v.....)

Theo sử liệu, Ngài Lão Tử sinh năm 604 trước TL, sống vào đời nhà Chu, thời Xuân Thu chiến quốc. Ngài vốn thông minh xuất chúng từ thuở còn trẻ. Chán nản trước thời cuộc chiến loạn đảo điên ngài rũ bỏ thế sự, sáng lập «Đạo gia» với triết lý «Thanh Tĩnh Vô Vi». Giáo lý của Ngài được người đời ngưỡng mộ, noi theo..., v...v... và ...v...v...

(Lưu ý: Bài viết này tác giả HD không nói về cuộc đời và triết lý sâu xa «Thanh Tĩnh Vô Vi» của Ngài Lão Tử. Tác giả chỉ đưa ra những dẫn giải của y học hiện hữu để độc giả tìm hiểu nguyên do vì sao trong nhân gian tạo ra câu chuyện huyền thoại về sự ra đời của Ngài Lão Tử).

Sự tiến bộ thần kỳ của khoa y học về việc dùng khám nghiệm ADN để xác định thân phận nguồn gốc huyết thống, mà không dựa theo thời gian ra đời của đứa trẻ, đã giải thoát:

- Những người đàn bà bị chồng bỏ rơi về sự ra đời nhiều nghi vấn về ngày tháng của đứa trẻ sinh ra.
- Những đứa con không được cha và gia tộc thừa nhận, phải sống trong tủ nhục, đau khổ...

(Ngày xưa đứa con ra đời bị nghi ngờ về huyết thống, nếu mẹ là Hoàng hậu hay Cung Tần - sẽ bị truat phé, bị chém đầu...và kết quả là những vương tử không thể thừa kế ngôi vị v... v... Còn ngày nay, nếu là gia đình tài phiệt - thì đứa con sẽ không được kế nhiệm quyền hành, thừa hưởng gia sản v... v...)

Tóm lại, khám phá của khoa Y học về khám nghiệm ADN không những giải tỏa những hiểu lầm về nguồn gốc huyết thống của đứa con mà còn, đây mới là điều quan trọng, giúp cho các cơ quan truy tầm tội phạm dễ dàng tìm ra hung thủ chính xác trong các vụ án mạng...

Giờng kết của tác giả:

Sau khi tìm hiểu về "Khám phá của y học hiện hữu..." (phần I và II), quan niệm nhân sinh của chúng ta rõ ràng hơn qua hai ý niệm:

1. Tỷ lệ di truyền huyết thống (ADN) con trai hay con gái đều như nhau: *Vậy sinh con trai hay gái không còn là điều quan trọng nữa!*
2. Gia tộc nhà nội hay nhà ngoại tỷ lệ huyết thống cũng chỉ đến 3 đời con cháu : *Vậy quan niệm con cháu là quan trọng cho sự tồn vong và sự vinh quang của gia tộc đời đời... không còn giá trị nữa!*

* Chẳng phải lịch sử ngàn xưa từng ghi lại những câu chuyện về các hoàng tử cùng huyết thống chém giết nhau để tranh giành ngôi vị đó sao?

* Chẳng phải trong thực trạng ngày nay, cha, mẹ, anh, em, con cháu các nhà tài phiệt, tuy cùng huyết thống, nhưng vì quyền lợi vẫn xâu xé đấu đá hãm hại nhau, đó sao?

Cho nên quan niệm "Chỉ có con cháu giòng họ, người cùng huyết thống mới quan trọng" là sai lầm!

Đời người dài lắm, mà cũng có thể nói là ngắn lắm. Con người nên tận hưởng khoảng thời gian quý báu trong cuộc sống và nếu không muốn rủ bỏ tất cả để noi theo con đường "Thanh Tĩnh Vô Vi" của Lão Tử thì chúng ta hãy quan niệm về nhân sinh một cách rộng rãi...

Tóm lại, người cùng huyết thống (cha mẹ, anh em, con cháu, bà con xa gần...), người không cùng huyết thống (vợ chồng, con nuôi, bạn bè, hàng xóm...), người cùng chủng tộc hay khác chủng tộc, bất cứ là ruột thịt hay người dung lạ, miễn sao đối với ta chân thành thân thiết, chia sẻ nỗi vui buồn... che chở an ủi giúp đỡ ta lúc khó khăn hoạn nạn... cho ta nguồn vui và hạnh phúc... thì người đó «cùng huyết thống» với ta! Đó chính là **«huyết thống nhân sinh»**

Thượng Đế đã ban cho loài người sự nương tựa lẫn nhau để sinh tồn.

HuynhDung Ruhier
Tháng 9/2017

Mme Huynh Dung RUHIER
Romancière & Poète
Novelist & Poet
Nhà Văn & Nhà thơ
E-mail: .....
URL: www.huynhdung.com

*